Terug naar Bijbel index | Terug naar Boek index

1koningen 8

1 Toen vergaderde Salomo de oudsten van Israel en al de stamhoofden, de familievorsten der Israelieten, tot koning Salomo te Jeruzalem, om de ark van het verbond des Heren uit de stad Davids, dat is Sion, opwaarts te brengen.
2 En alle mannen van Israel kwamen bij koning Salomo samen, op het feest in de maand Etanim, dat is de zevende maand.
3 Toen alle oudsten van Israel gekomen waren, hieven de priesters de ark op,
4 En zij brachten de ark des Heren, en de tent der samenkomst en alle heilige voorwerpen die in de tent waren, opwaarts; de priesters en de Levieten brachten ze opwaarts.
5 Koning Salomo nu en de gehele vergadering van Israel met hem, die bij hem samengekomen was voor de ark, offerden schapen en runderen, niet te tellen noch te berekenen vanwege de menigte.
6 Vervolgens brachten de priesters de ark van het verbond des Heren naar haar plaats, de achterzaal van het huis, het heilige der heiligen, onder de vleugels der cherubs;
7 Want de cherubs spreidden beide vleugels uit over de plaats der ark, zodat de cherubs de ark en haar draagbomen van boven overdekten.
8 De draagbomen waren zo lang, dat hun uiteinden van het heilige uit voor de achterzaal zichtbaar waren, maar buiten kon men ze niet zien; zij zijn daar gebleven tot op de huidige dag.
9 Er was niets in de ark dan alleen de twee stenen tafelen die Mozes op Horeb erin gelegd had, de tafelen van het verbond dat de Here met de Israelieten gesloten had, bij hun uittocht uit het land Egypte.
10 Toen de priesters uit het heiligdom naar buiten traden, vulde een wolk het huis des Heren,
11 Zodat de priesters vanwege de wolk niet konden blijven staan om dienst te doen, want de heerlijkheid des Heren had het huis des Heren vervuld.
12 Toen zeide Salomo: De Here heeft gezegd in donkerheid te willen wonen;
13 Voltooid heb ik de bouw van het huis U ter woning, een vaste plaats om daar eeuwig te wonen.
14 Daarna wendde de koning zich om en zegende de gehele gemeente van Israel, terwijl de gehele gemeente van Israel stond.
15 En hij zeide: Geprezen zij de Here, de God van Israel, die met zijn hand volbracht heeft, hetgeen Hij met zijn mond aldus tot mijn vader David gesproken had:
16 Van de dag af, dat Ik mijn volk Israel uit Egypte leidde, heb Ik geen stad uit alle stammen van Israel verkoren om er een huis te bouwen, opdat mijn naam daar zijn zou, maar Ik heb David verkoren om over mijn volk Israel te heersen.
17 Toen mijn vader David voornemens was een huis te bouwen voor de naam van de Here, de God van Israel,
18 Zeide de Here tot mijn vader David: dat gij het voornemen hadt voor mijn naam een huis te bouwen, gij hebt er goed aan gedaan, dat gij dit voornemens waart,
19 Gij evenwel zult het huis niet bouwen, maar de zoon die uit uw lendenen zal voortkomen, die zal het huis voor mijn naam bouwen.
20 De Here nu heeft het woord, dat Hij gesproken had, gestand gedaan, en ik ben opgetreden in de plaats van mijn vader David, en heb mij gezet op de troon van Israel, zoals de Here gesproken heeft, en ik heb dit huis voor de naam van de Here, de God van Israel, gebouwd,
21 En er een plaats bereid voor de ark, waarin het verbond des Heren berust, dat Hij met onze vaderen gesloten heeft, toen Hij hen uit het land Egypte had geleid.
22 Daarop ging Salomo voor het altaar des Heren staan ten aanschouwen van de gehele gemeente van Israel, breidde zijn handen uit naar de hemel
23 En zeide: Here, God van Israel, er is in de hemel boven en op de aarde beneden geen God als Gij, die vasthoudt aan het verbond en de goedertierenheid jegens uw knechten welke met hun gehele

hart voor uw aangezicht wandelen;
24 Die jegens uw knecht, mijn vader David, gehouden hebt wat Gij tot hem gesproken hadt, ja, die hetgeen Gij met uw mond hadt gesproken, met uw hand hebt volbracht, zoals heden blijkt.
25 Nu dan, Here, God van Israel, houd jegens uw knecht, mijn vader David, wat Gij tot hem gesproken hebt: nimmer zal u voor mijn aangezicht een man ontbreken, die op de troon van Israel zitten zal, indien slechts uw zonen hun weg in acht nemen en voor mijn aangezicht wandelen zoals gij voor mijn aangezicht gewandeld hebt.
26 Nu dan, God van Israel, laat toch het woord bewaarheid worden, dat Gij tot uw knecht, mijn vader David, gesproken hebt.
27 Zou God dan waarlijk op aarde wonen? Zie, de hemel, zelfs de hemel der hemelen, kan U niet bevatten, hoeveel te min dit huis dat ik gebouwd heb.
28 Wend U dan tot het gebed van uw knecht en tot zijn smeking, Here, mijn God, en hoor naar het geroep en het gebed dat uw knecht heden voor uw aangezicht bidt,
29 Zodat uw ogen nacht en dag geopend zijn over dit huis, de plaats waarvan Gij gezegd hebt: mijn naam zal aldaar zijn, zodat Gij hoort naar het gebed dat uw knecht te dezer plaatse opzenden zal.
30 Hoor dan naar de smeking van uw knecht en van uw volk Israel, die zij te dezer plaatse opzenden zullen. Ja, Gij zult het horen in de plaats uwer woning, in de hemel; en wanneer Gij het hoort, zult Gij vergiffenis schenken.
31 Indien iemand tegen zijn naaste gezondigd heeft, en deze een eed van hem vergt, waardoor hij een vloek over zich inroept, en hij die eed komt afleggen voor uw altaar in dit huis,
32 Hoor Gij dan in de hemel, en grijp in, en richt uw knechten door de goddeloze schuldig te verklaren en zijn handelwijze op zijn eigen hoofd te doen neerkomen, en door de rechtvaardige vrij te spreken, en hem te doen naar zijn gerechtigheid.
33 Wanneer uw volk Israel verslagen wordt door de vijand, omdat zij tegen U gezondigd hebben, en zij zich tot U bekeren, uw naam belijden, en tot U bidden en smeken in dit huis,
34 Hoor Gij dan in de hemel, vergeef de zonde van uw volk Israel, en breng hen terug naar het land, dat Gij hun vaderen gegeven hebt.
35 Wanneer de hemel gesloten blijft, zodat er geen regen komt, daar zij tegen U gezondigd hebben, en zij te dezer plaatse bidden, uw naam belijden, en zich van hun zonde bekeren, omdat Gij hen vernederd hebt,
36 Hoor Gij dan in de hemel, vergeef de zonde van uw knechten en van uw volk Israel (want Gij wijst hun de goede weg waarop zij moeten wandelen) en geef regen op het land, dat Gij uw volk ten erfdeel geschonken hebt.
37 Wanneer er hongersnood in het land is, wanneer er pest is, brandkoren, honigdauw, sprinkhanen, kaalvreters; wanneer de vijand het volk in de steden van zijn land benauwt, welke plaag en welke ziekte ook;
38 Welk gebed, welke smeking ook, die enig mens van uw gehele volk Israel doen zal, omdat ieder van hen de plaag van zijn eigen hart kent, zodat hij zijn handen in dit huis uitbreidt, -
39 Hoor Gij dan in de hemel, de vaste plaats uwer woning, en vergeef, grijp in en vergeld ieder naar al zijn wegen, daar Gij zijn hart kent, (want Gij alleen kent het hart van alle mensenkinderen),
40 Opdat zij U vrezen al de dagen die zij leven in het land dat Gij onze vaderen gegeven hebt.
41 Ook wanneer een vreemdeling die niet tot uw volk Israel behoort, ter wille van uw naam uit verren lande komt, -
42 (Want men zal horen van uw grote naam, uw sterke hand en uw uitgestrekte arm), en hij komt bidden in dit huis,
43 Hoor Gij dan in de hemel, de vaste plaats uwer woning, en doe naar alles wat de vreemdeling tot U roept, opdat alle volken der aarde uw naam leren kennen, zodat zij U vrezen zoals uw volk Israel, en weten, dat uw naam uitgeroepen is over dit huis dat ik gebouwd heb.
44 Wanneer uw volk ten strijde trekt tegen zijn vijand langs de weg waarop Gij hen zendt, en zij bidden tot de Here in de richting van de stad die Gij verkoren hebt, en van het huis dat ik voor uw naam gebouwd heb,

45 Hoor dan in de hemel naar hun gebed en smeking, en verschaf hun recht.
46 Wanneer zij tegen U zondigen (er is immers geen mens die niet zondigt) en Gij op hen toornig wordt en hen overlevert aan een vijand, zodat men hen als gevangenen wegvoert naar het land van de vijand, ver of nabij,
47 Wanneer zij het dan ter harte nemen in het land waarheen zij weggevoerd zijn, zich bekeren, en tot U smeken in het land van wie hen weggevoerd hebben en zeggen: wij hebben gezondigd, ongerechtigheid bedreven en goddeloos gehandeld,
48 Wanneer zij zich dan tot U bekeren met hun gehele hart en hun gehele ziel in het land hunner vijanden die hen weggevoerd hebben, en wanneer zij tot U bidden in de richting van het land dat Gij hun vaderen gegeven hebt, van de stad die Gij verkoren hebt, en van dit huis dat ik voor uw naam gebouwd heb,
49 Hoor dan in de hemel, de vaste plaats uwer woning, naar hun gebed en smeking en verschaf hun recht.
50 Vergeef uw volk hetgeen waarin zij tegen U gezondigd hebben, en al hun overtredingen die zij tegen U begaan hebben, en geef hun barmhartigheid bij degenen die hen weggevoerd hebben, zodat zij zich over hen erbarmen,
51 Want zij zijn uw volk en uw erfdeel dat Gij uit Egypte hebt geleid, midden uit de ijzeroven.
52 Laten dan uw ogen geopend zijn voor de smeking van uw knecht en voor de smeking van uw volk Israel, en hoor naar hen, zo dikwijls zij tot U roepen,
53 Want Gij hebt hen U ten erfdeel afgezonderd uit alle volken der aarde, zoals Gij gesproken hebt door de dienst van uw knecht Mozes, toen Gij onze vaderen uit Egypte hebt geleid, Here Here.
54 Toen Salomo dit gehele gebed en deze smeking tot de Here beeindigd had, stond hij op van voor het altaar des Heren uit zijn knielende houding, waarbij zijn handen naar de hemel uitgebreid waren
55 En staande zegende hij de gehele gemeente van Israel met luider stem:
56 Geprezen zij de Here, die zijn volk Israel rust gegeven heeft volgens alles wat Hij gesproken heeft; er is niet een woord onvervuld gebleven van al zijn goede woorden, die Hij door de dienst van zijn knecht Mozes gesproken heeft.
57 De Here, onze God, zij met ons, zoals Hij met onze vaderen geweest is; Hij verlate en verwerpe ons niet,
58 Maar neige ons hart tot Zich, om al zijn wegen te bewandelen, en de geboden inzettingen en verordeningen in acht te nemen, die Hij aan onze vaderen geboden heeft.
59 Mogen deze mijn woorden, die ik voor het aangezicht des Heren gesmeekt heb, des daags en des nachts nabij de Here, onze God, zijn, opdat Hij zijn knecht en zijn volk Israel recht verschaffe dag aan dag,
60 Opdat alle volken der aarde mogen weten, dat de Here God is en niemand meer,
61 En moge uw hart volkomen zijn met de Here, onze God, om in zijn inzettingen te wandelen, en zijn geboden evenals heden in acht te nemen.
62 De koning en geheel Israel met hem offerden slachtoffers voor het aangezicht des Heren.
63 Salomo offerde als vredeoffer, dat hij de Here bracht, tweeentwintigduizend runderen en honderdtwintigduizend stuks kleinvee. Aldus hebben de koning en alle Israelieten het huis des Heren ingewijd.
64 Te dien dage heiligde de koning het midden van de voorhof, voor het huis des Heren, want daar bereidde hij het brandoffer, het spijsoffer en de vetstukken van de vredeoffers, omdat het koperen altaar dat voor het aangezicht des Heren stond, te klein was om het brandoffer, het spijsoffer en de vetstukken van de vredeoffers te bevatten.
65 Toen vierde koning Salomo het feest, en geheel Israel met hem, een grote schare, van de weg naar Hamat af tot aan de Beek van Egypte, voor het aangezicht van de Here, onze God, gedurende zeven dagen, en nog eens zeven dagen: veertien dagen.
66 Op de achtste dag liet hij het volk gaan, en zij zegenden de koning, en gingen naar hun tenten, verheugd en welgemoed wegens al het goede dat de Here aan zijn knecht David en aan zijn volk Israel gedaan had.

vorig hoofdstuk	**volgend hoofdstuk**

From:
https://bijbelwiki.famvisser.net/ - **Bijbel Wiki**

Permanent link:
https://bijbelwiki.famvisser.net/doku.php?id=bijbels:nbg:tekst:1koningen8

Last update: **2024/09/02 22:32**